

Влада освіти
Малови́сківської
районної державної
адміністрації

Мар'янівська ЗШ І-ІІІ ст.
Малови́сківської райради

С. Мар'янівка
пр-кт Ілліча 26

Літературний редактор Соломина І. А.
Технічний редактор Руденко В. О.
Ілюстрації – учні школи.

ВІРЮ В МАЙБУТНЄ ТВОЄ, УКРАЇНО!

*Збірка дитячих поезій
Укладач та рецензент Соломина І. А.*

Проба пера

Зміст

1.	Вірю в майбутнє твоє, Україно!	3
2.	Люблю Україну	6
3.	Рівнини і гори	6
4.	Люблю своє село	7
5.	Люблю природу	7
6.	Моя хатина	8
7.	Дякую, Боже !	8
8.	Українська мова	9
9.	Для тебе, мамо	10
10.	О жінко	11
11.	Побажання	13
12.	Ви знаєте, як квіти розмовляють	14
13.	Моя Батьківщина	15
14.	Ой,ти, зимонько-зима !	16
15.	Березень	16
16.	Троянда	17
17.	Весна	17
18.	Школа – священний храм	18

*Мар'янівська ЗШ І-ІІІ ст.
Маловисківської райради*

Література нас навча,
Бо кожен хлопець і дівча
Повинні знать пісні народу,
Його найвищу нагороду,
Що Богом дана і людьми.
Чим більше знатимемо ми,
Міцніша буде в нас сім'я,
Бо українці й ти, і я.

Соломина Ірина Анатоліївна

Школа – священний храм для мене

Для мене школа – рідний дім.

Затишно й гамірно у нім,

А мертва тиша – йде урок.

Це до науки знову крок.

Люблю я з учнями своїми

Вивчати мову солов'їну.

Та мова – камінь-діамант,

Знанням й наукам всім гарант.

Вона – життя нового сила,

Вона наш човен і вітрила.

Без мови ми – німий народ

Без імені й без нагород.

Вчимо Шевченка і Франка,

Стефаніка й Марка Вовчка,

Остапа Вишню і Тичину,

І як любити Батьківщину

Анотація на поетичні твори учениці 7 класу Мар'янівської

ЗШ I-III ступенів Кропивницької Аліни

Я тримаю в руках вірші юної поетеси-початківця Кропивницької Аліни. Це вірші про любов до рідної землі, до української мови. Вчитуючись у віршовані рядки поетичних творів, приходиш до висновку, що головною ідеєю усіх поезій є глибока любов до України і щира віра у світле майбутнє Батьківщини. На особливу увагу заслуговує і вірш про українську мову. Мова народу – то душа його. І воістину, як і людина, мова може бути і веселою, і сумною, і світлою, і ніжною.

Кожне слово своєї мови треба шліфувати, не соромлячись заглядати у словник, який М.Т.Рильський називає “пишним яром”. Аліна відверто, подитячому, але з дорослою свідомістю добирає такі слова, щоб переконати читача, що чудеса збуваються, і незабаром на нас чекає справді світле майбутнє. На мою думку, дівчинка має природний дар відчувати слово і вдало його використовувати у своїх творах.

Вірші учениці неодноразово друкувалися у шкільній газеті “Перерва”, в районній періодичній пресі, звучали на обласному радіо. Аліна – переможець районного конкурсу “Вірю в майбутнє твоє, Україно!”. Її поезія сповнена безмежною любов'ю до Батьківщини, рідного краю. Слова світяться добротою і ласкою до матері, неньки-України. У рядках звучить віра у завтрашній день, що нестиме різні переживання, радощі, гаразди. Та незважаючи на це, підрастаюче покоління буде гідним своїх батьків і дідів і не осоромить слави українців.

Звичайно, багато ще треба Аліні працювати, щоб стати справжньою поетесою, але початок уже є. І хочеться вірити, що цьому починанню буде не менш вдале продовження.

І.А Соломина, вчителька української мови і літератури.

Вірю в майбутнє твоє, Україно!

Вірю в майбутнє твоє, Україно!

Вірю в простори твої і поля!

Вірю, що радість настане, й віднині

Вільною буде Вкраїнська земля.

Будеш ти вільна, як хмарка у небі.

Будеш ти світла, як сонце в раю.

Жити нам треба і вірити треба

В світле майбутнє у ріднім краю

*****

Вірю в майбутнє твоє, Україно!

Вірю в майбутнє твоє, Україно!

Вірю, що весни придуть ще не раз,

Знов зацвіте в нашім лузі калина.

Й верби листочком порадують нас

Колос рум'яний на нашому полі

Схилить голівку свою до землі,

І нам, українцям, ще кращої долі

Нехай навіщує зозуля в гаю.

Троянда

Посеред галявини
Глянь, яка красунечка!
Поміж інших квіточок
Розпустила листячко.

А над нею сонечко
Й синява ясна.
Пурхають метелики
Гарні, як весна.

Може, й їй з метеликом
Високо в блакить
Теж злетіти хочеться,
Та не полетить,

Бо тримають корені
Глибоко в землі
Квіточку-трояндочку
В рідній стороні.

Катана Інна 7 кл.

Весна

Весна уже прийшла до нас
Ще й завітала у наш клас.
Ми любим пору цю красиву
Приємну, милу і мінливу

У танку своїм кружляєм
Весну радісно вітаєм
Танцем, піснею, віршами,
Ще й смачними пирогами

Ті, що матінка спекла,
Ще й налила молока.
Довго ми ним смакували
Теплу весноньку вітали.

Самойленко Дарина 7 кл

Поезія Вовченко Наталії

Ой ти ,зимонько-зима,
Біла, радісна, й сумна,
І грайлива, і пухнаста,
І, як дівчина, прекрасна
Стрибнув зайчик,
Пострибайчик
І сховався за пеньок,
Наче білий колобок.
Санки, лижі й ковзани -
Все це взимку любим ми.
Дуже весело у нас,
Бо зима прийшла і в клас

Поезія Пугаченко Аліни

Березень

Білі шубки познімали
Вже дерева весняні.
Пташки в гаю заспівали,
Квітнуть проліски ясні.
Із землі росте травичка,
Каже людям: « Добрий день!»
Привітання - гарна звичка,
Заспів весняних пісень.
В гості радо завітала
У оселі вже весна.
Усю землю звеселяла
І тепло нам принесла.

.Всі негаразди лишилися далеко,
Й нове життя набирається сил,
З весною прилинуть українські лелеки
До того гнізда, що колись возвели.

І сині волошки в безмежному житі,
І тиха вода у глибокім ставу,
Поглянеш навколо: як хороше жити,
І як пречудово, що я тут живу!

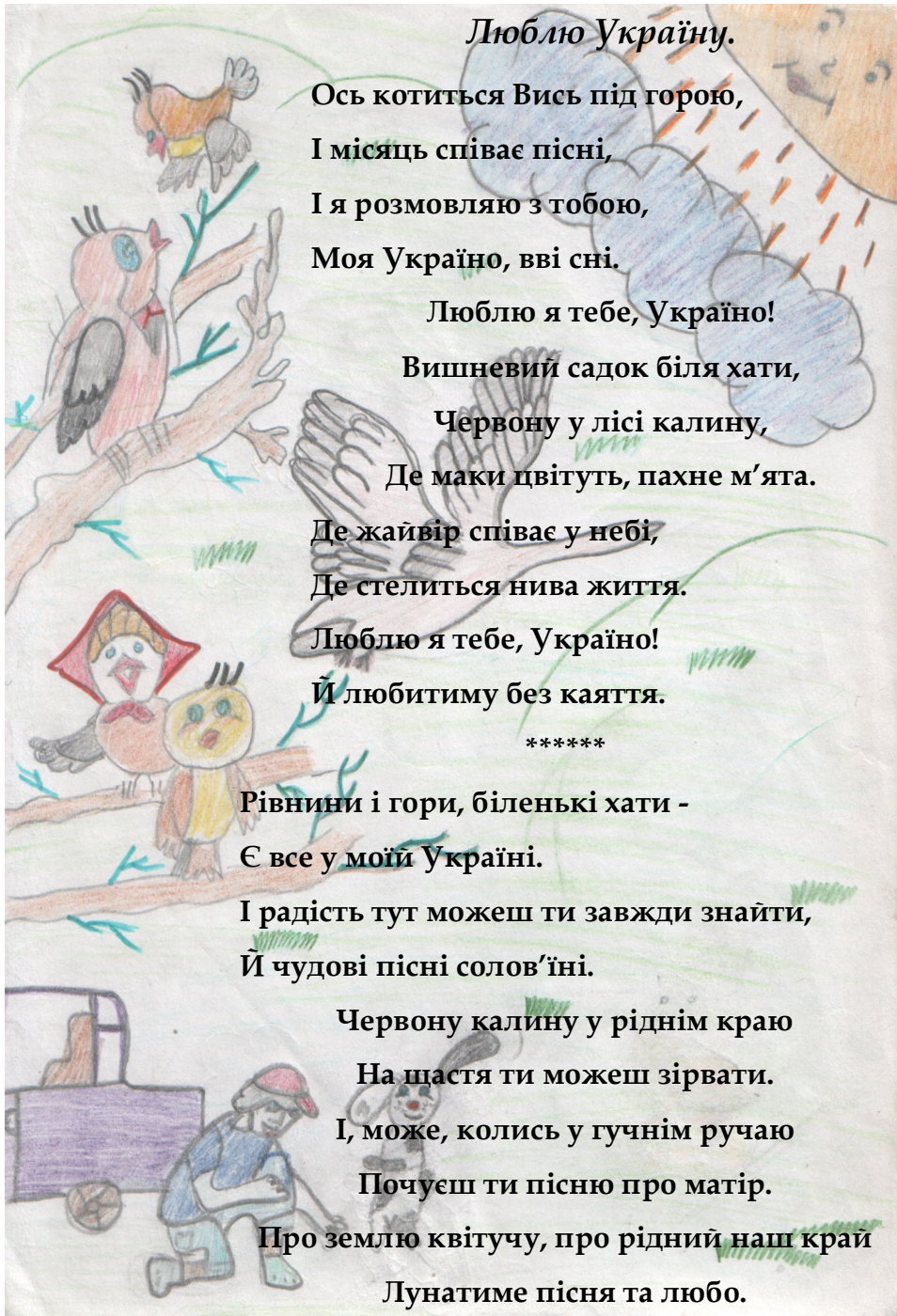
І як би далеко не кинули літа

Мене чи його, а, можливо, її,
Ти знай, Україно, що ми, твої діти,
Ми - дочки й сини твоєї землі

Я вірю в майбутнє твоє, Україно!
У світле майбутнє моєї землі,
Хай сонцем веселим красується днина.
І хліб разом з сіллю лежить на столі.

Люблю Україну.

Ось котиться Вись під горою,
І місяць співає пісні,
І я розмовляю з тобою,
Моя Україно, вві сні.

Люблю я тебе, Україно!

Вишневий садок біля хати,
Червону у лісі калину,
Де маки цвітуть, пахне м'ята.

Де жайвір співає у небі,
Де стелиться нива життя.

Люблю я тебе, Україно!
Й любитиму без каяття.

*****

Рівнини і гори, біленькі хати -
Є все у моїй Україні.

І радість тут можеш ти завжди знайти,
Й чудові пісні солов'їні.

Червону калину у ріднім краю

На щастя ти можеш зірвати.

І, може, колись у гучнім ручаю

Почуєш ти пісню про матір.

Про землю квітучу, про рідний наш край

Лунатиме пісня та любо.

Поезія Титаренко Лілії

Як пишна дівчина,
Як червона калина,
Красується в барвах

Моя Україна.

Для мене й для тебе

Важливі слова:

Моя Батьківщино!

Ти вічно жива!

*****

Ви знаєте, як квіти розмовляють
З деревами, з травою в тихім гаю?
Бесіди їхні довгі з очеретом
Не раз були оспівані поетом.

Вони щодня, радіючи світанку,
Свою розмову починають зранку
Про те, що дуже гарна Україна:
Вона ж єдина наша Батьківщина.

А ще, мабуть, пісні вони співають
Про щастя і добробут в ріднім краю,
Про поле, й тихий берег біля річки,
І про березу, липу, і смерічку.

Вони все бачили: і голоду страждання,
Днів перемоги довге чекання.
Хоч не вони, то їх батьки й діди.
Все те пройшло, немов би плин води.

Тож хай тепер ці квіти всемогутні
Вкладають в пам'ять лиш найкращі будні.
Нехай про нас пісні складають
І нашим дітям їх співають.

Тож завжди всміхайся і завжди співай,
Щоб свято було і у будень.

Щоб людям тепло могло й радість нести,
Щоб небо сіяло зірками.

*****

Моя хатина.

Люблю дивитись у вікно
Своєї нової хатини,
І сонце світить у чоло,
І сміхом нас віта щоднини.

Весною насаджу квіток
Біля своєї я оселі,

А мама десь приткне бузок,

Щоб всі навкруг були веселі.

*****

Як я люблю пройтися по лісі,

Відчутти в повітрі ранкову росу...

Он хтось іде, чоловік мабуть з вісім.

А он – один свою точить косу.

Я часто гуляю в діброві зеленій

І тиху розмову з квітками веду,

Поезії Гавриш Аліни

Побажання

Немає ріднішого краю,
Як той, де я ріс і живу.
Із трепетом я промовляю
Слова про Вітчизну свою.

Слова про красу мого краю

Злітають метеликом в світ.

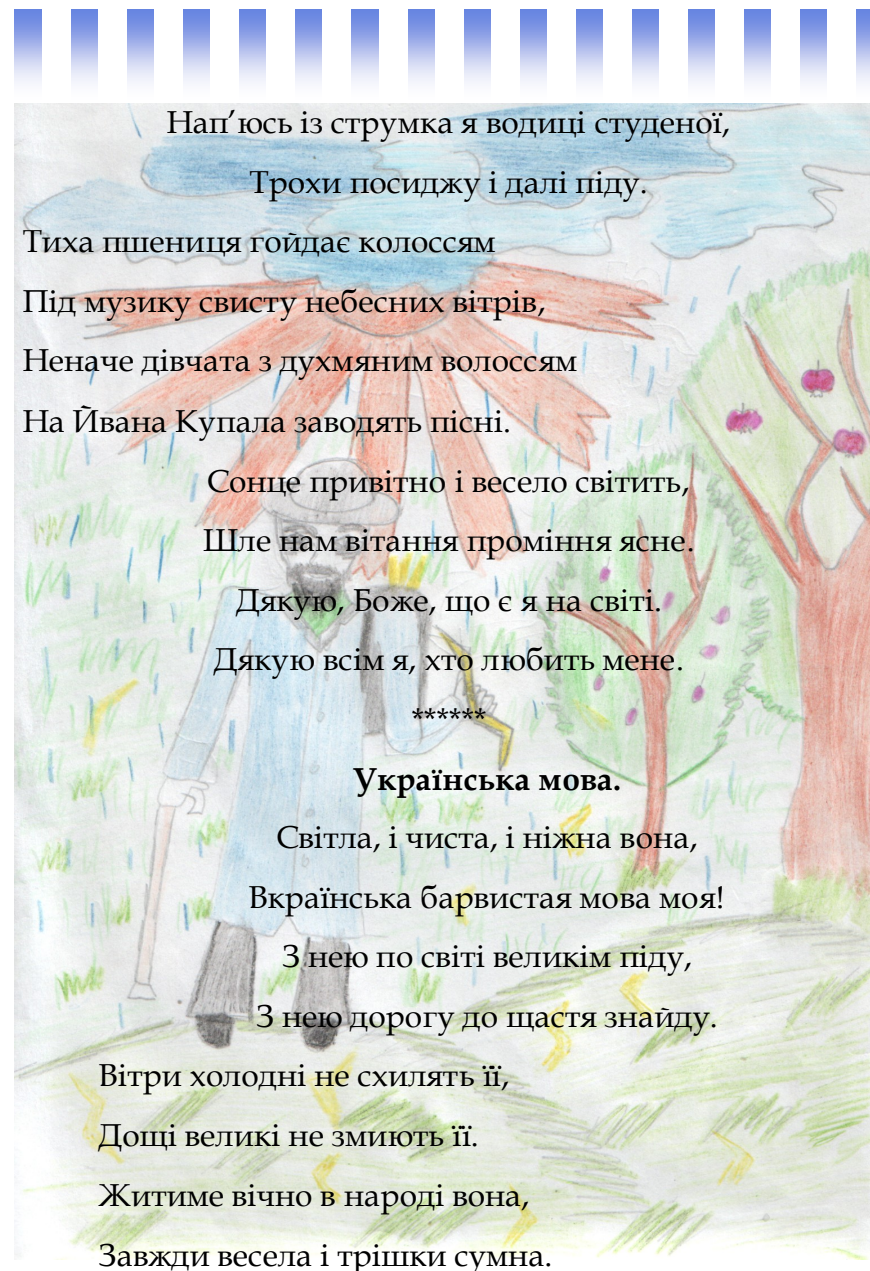
Вітчизні ж своїй побажаю

Буяти ще тисячу літ.

У нашій літературі є імена, що ввібрали в себе живу душу народу, стали часткою його життя. Таким яскравим світилом для нас, українців, стало ім'я Тараса Григоровича Шевченка, чия поезія полонить наші душі незрівнянною любов'ю до свого народу та до рідної Батьківщини. "Іскра вогню великого" завжди тліла в народі, і сподівання на свою, власну хату, у якій він буде господарем, ніколи не кидало його. Цю іскру у душах своїх співвітчизників запалив своїми поезіями Великий Кобзар. Цю іскру намагаємося запалити і ми, учителі літератури, щоб наші учні стали гідними нащадками митців-патріотів.

Глибока любов до України і щира віра у її світле майбутнє є провідною темою учнівських поезій, вміщених у цьому збірнику. Це вірші школярів про любов до рідної землі, до української мови, про красу нашого степового краю. Звичайно, це лише перші поетичні спроби, тому не всі поезії можна назвати досить вдалимими, але те, що діти не байдужі до українського слова, додає оптимізму і віри в те, що творчий потенціал в Україні є. Треба тільки створити відповідні умови для його розвитку.

Нап'юсь із струмка я водиці студеної,

Трохи посиджу і далі піду.

Тиха пшениця гойдає колоссям

Під музику свисту небесних вітрів,

Неначе дівчата з духмяним волоссям

На Івана Купала заводять пісні.

Сонце привітно і весело світить,

Шле нам вітання проміння ясне.

Дякую, Боже, що є я на світі.

Дякую всім я, хто любить мене.

*****

Українська мова.

Світла, і чиста, і ніжна вона,

Українська барвистая мова моя!

З нею по світі великим піду,

З нею дорогу до щастя знайду.

Вітри холодні не схилять її,

Дощі великі не змиють її.

Житиме вічно в народі вона,

Завжди весела і трішки сумна.

Для тебе, мамо!

Для тебе, мамо, день прийдешній,

Для тебе, мамо, квіти гарні,

Для тебе, мамо, янголи небесні

Співати будуть радісно пісні.

Нехай співають про безсонні ночі,

Про ранки і тяжкі дні.

Дай хоч на мить загляну в твої очі

Не хочу, щоб вони були сумні.

Для тебе, мамо, день прийдешній,

Для тебе, мамо, квіти чарівні,

Для тебе, мамо, все сьогодні

І вірш присвячений тобі!

*****

Ми дякуєм нашій матусі

За щастя у ріднім краю,

За квіти в зеленому лузі,

За трави в веснянім гаю,

За спів соловейка у небі,

За звуки гучні лісові.

Нам жити і вірити треба

В майбутнє своєї землі.

О жінко!

О жінко! Хвала тобі й шана

Сьогодні, завтра, в усі віки й часи.

Ти будеш жити, ти плоть, яку не зломлять

Замети, бурі й сильній вітри.

Ти є ество, яке терпіло муки,

Яке зазнало зраду й нелюбов,

Яке з надією простягує всім руки

і часто потрапляє у вогонь.

Ти той метелик, що свої крильцята
Підносить високо до сонця, до небес.

Ти відкриваєш золоті дверцята

У своє серце, в душу, в світ чудес.

Ти - мати рідна й любляча дружина.

Ти - подруга, порадниця й сестра.

З тобою, люба жінко, дім - світлина,